

Roubené dřevostavby 1. – roubený dům

Jedním z několika typů dřevostaveb je celodřevěný roubený dům. Charakteristika roubeného (srubového) domu je následující – stěna je tvořena vodorovně kladenými trámy či kmeny v rozích vázanými tesařskými spoji různých konstrukcí. Tento typ dřevostaveb byl v našich podmínkách nejběžnější a byl používán prakticky na celém území Čech.

Jedná se o tradiční, u nás po dlouhá staletí hojně používanou a staletími užívání ověřenou konstrukci, která má své místo i v dnešní době. Roubený dům umožňuje veškerý současný komfort bydlení a oproti klasickým zděným objektům má celou řadu výhod. V současné době začínají být roubené stavby opět pozvolna vyhledávány z celé řady důvodů.

Velký přínos roubeného domu spočívá v úsporách energie – není nutné nákladně prohřívat objemná tělesa zdí, ale vzhledem k tepelně izolačním vlastnostem dřeva je prohřívána pouze malá vrstva izolujícího dřeva. Můžeme použít malých výkonů pro vytápění a stavba velmi rychle reaguje na potřebu tepla. To dává možnost významných úspor energie, neboť odpadá setrvačnost a těžkopádnost zděných staveb. Dalším přínosem je i velká úspora provozních nákladů.

Častým argumentem proti roubeným dřevěným stavbám je jejich požární odolnost. Nelze popřít, že dřevěná stavba je hořlavá. Je však důležité si uvědomit, jakým způsobem dřevo hoří. Při zuhelnatění povrchu se vytvoří izolační vrstva a další hoření je zpomaleno. Vlastnosti dřeva se při požáru výrazně nemění a dřevěná konstrukce si zachovává pevnost po dlouhou dobu – na rozdíl např. od ocelových profilů. Paradoxně tak hořící dřevěný strop vydrží déle než strop keramický s ocelovými nosníky. Navíc při požáru nevznikají životu nebezpečné škodliviny v takovém rozsahu jako při požáru stavby s běžným zastoupením umělých materiálů. Při pohledu na požár stavby můžeme s jistotou dávkou nadhledu vidět i další výhodu – dřevostavba shoří, koštětem se omete základ, hřebíky se odevzdají do sběru a může se postavit stavba nová a třeba i mnohem lepší. U zděné stavby musíme řešit dilema: Zlikvidovat či ponechat zadehtované ohořelé stěny? A co s následným nezničitelným a všudypřítomným zápachem přetrvávajícím i po opravě spáleniště?

Jak jsme na tom s životností roubené dřevostavby? V dnešní době zřejmě nemá valného významu mluvit o fyzické životnosti staveb. Podstatnější je životnost morální. Každá další generace má výrazně odlišné požadavky na bydlení a nákladné přestavby a opravy starých zděných staveb v konečném důsledku vyjdou často stejně draho, jako stavba nová. Skutečná životnost roubené stavby je při dnešní úrovni technologií a znalostí spolehlivě větší než 100 let (při kvalitním provedení izolací a samozřejmě běžné údržbě). Je důležité si uvědomit, jaké dnes máme možnosti hydroizolací, impregnací, ochranných prostředků, kvalitních střešních krytin apod., které naši předkové vůbec neznali. Přitom do dnešní doby se dochovala řada dřevěných roubených staveb jejichž vznik se datuje do 18., 17. a dokonce i 16. století!

Množství výhod, které výstavba ze dřeva přináší postupně vytlačuje řadu zažitých předsudků o tomto materiálu a stavbách z něj postavených. Bydlení ve dřevostavbě však musí být na druhou stranu i určitou životní filozofií – je to svým způsobem návrat k přírodním hodnotám. Obyvatelé dřevěného domu musí být smířeni s výskytem pavouků v prasklinách a škvírách, musí počítat s občasným praskáním a lupáním ve stavbě při změnách vlhkosti dřeva, musí tolerovat přirozené „vady“ dřeva (suky, praskliny). V roubené dřevostavbě není možné počítat s dnes tolik žádanými sterilními bílými interiéry, jaké jsou typické pro stále populární katalogové domečky a vily ve stylu „podnikatelského baroka“. Dřevostavba nabízí škálu přírodních teplých barevných odstínů, které se v průběhu času dále vyvíjejí (vybarvují se, tmavnou, zvyšuje se jejich kontrast), zpříjemňují pocit v prostoru a nabízejí estetické kvality, které lze jinde jen obtížně získat. Pobyt ve dřevostavbě navozuje pocit útulného, příjemného a teplého prostředí.

Charakteristiky vzorového domu na fotografiích na tomto posteru:

Zhotovitel:

Dřevozpracující družstvo, Lhotecká 179, 500 09 Hradec Králové 9

Umístění:

Býšť-Bělečko, 8 km na JV od HK

Podlahová plocha domu: 166 m²

Spotřeba trámů a řeziva (bez plošných prvků – palubkových obkladů, podlah, podhledů,...): 54,1 m³

Celková cena domu na klíč: 2 726 500,- Kč v roce 2001; Cena bytu za 1 m²: 16 425,- Kč (rok 2001)

